

Med grobovi.

Kakor nepregledne straže
v redih križi se vrste
in pod njimi tiho spanje
tisoči nešteti spe.

In pod križem mati moja
davno, dolgo že molči,
ne predrami bol je moja,
solza ne, ki prst rosi.

O, le spavaj! Vem, ti trudna,
Bog te k sebi je pozval.
Še za sina prosi, mati,
da bi srečno pot končal.

Gnjevoš.

Jesenska pesem.

Jesenske rože v gredi
mi včeraj razcvetele so,
na jug tja daljni ptičke
že včeraj odletele so.

In jutri morebiti
že debel sneg zapade,
in jutri morda dolgčas
se že v moj stan prikrade.

Bogumil Gorenjko.

